

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE VERSTOTELING

Dramatisch volksstuk in vijf bedrijven

door

Louis Boonen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2010

Nr.2389

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuude, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE VERSTOTELING* op te voeren moet de naam van auteur *LOUIS BOONEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/220/024
ISBN 978-90-385-05039

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Louis Boonen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

"De verstoteling"

door Louis Boonen

Personages met tekst:

DORPELINGEN, 3 vrouwen en 3 mannen
WIM, varkenskoopman
BURGEMEESTER
DOKTER
ROSA, ex-huishoudster van de burgemeester
VADER VAN DE BURGEMEESTER
FLOOR, dienstmeid van de burgemeester
VADER VAN FLOOR
MOEDER VAN FLOOR
3 KWEZELS
PASTOOR
FRIED HANSEN, echtgenoot van Floor
3 KINDEREN
JAN, onechte zoon van Floor
MINA, zijn vrouw
NEL, haar moeder
VAN DER POORTEN, "Den Hollander", echtgenoot van Nel
BOER
BOERIN
ROOIE, valse vriend van Jan
3 BOUWVAKKERS
LEENTJE, oudste dochter van Jan en Mina
DRIEKA, kroeghoudster

DECOR:

Dit toneelstuk beschrijft een periode van ongeveer 30 jaren.
Omdat het spel zich op verschillende lokaties afspeelt, is het aangeraden om het decor zo summier mogelijk te houden, zodat er op het speelveld meerdere scènes na elkaar kunnen gespeeld worden.

Eerste bedrijf.

VLAANDEREN, ANNO 1920.

Scène 1

EEN WINTERMORGEN, OP HET DORPSPLEIN. VOOR HET GEMEENTEHUIS STAAN GROEPJES MANNEN EN VROUWEN TE PRATEN.

VROUW 1: Het is godgeklaagd ! En dan nog zo jong.
Hoe oud was hij eigenlijk ?

MAN 1: Nog geen dertig, geloof ik.

VROUW 2: Weeral een jonge weduwe bij, die achterblijft met een kot vol opgroeiende kinderen.
En dan heeft ze nog het geluk dat ze bij haar ouders inwoont.

MAN 2: (KOMT OP) Wat is er aan de hand, dat er op een door de weekse morgen zoveel volk voor het gemeentehuis staat kou te lijden ?

MAN 1: Ze hebben het lijk van Hansen gevonden.

MAN 2: Van die oude verrekkeling of....?

MAN 1: Nee, dat van Jan.
Wim, de varkenskoopman, heeft hem gevonden.

MAN 2: Dan moet hij vannacht gestorven zijn, want gisteravond zag ik hem nog met de Rooie uit de kroeg komen.

VROUW 2: Was hij maar bij de Rooie weggebleven, dan was het misschien niet gebeurd.

MAN 2: Heeft de Rooie iets met Hansen zijn dood te maken ?

VROUW 2: Dat wil ik nu niet beweren, maar met dat gezuip heeft hij Jan toch maar op het slechte pad gebracht.

MAN 1: Zijn verdorven aard had hij anders niet van vreemden.
Zijn moeder heeft in haar jeugd ook niet willen deugen.
Toen ze zwanger was, wist ze op geen stukken na wie de vader was.

VROUW 1: Ach, kom ! Ze wist het wel, maar zijn naam moest verzwegen worden.

VROUW 2: Ze hadden haar nooit als kind van dertien naar de stad mogen sturen om er bij dat slecht volk te dienen.

MAN 1: Dat gaf haar nog niet de reden om elke vent tussen haar dijen te knijpen.

- VROUW 1: Kijk maar uit, want je hebt zelf een dochter van vijftien die al de kriebels in de onderbuik voelt om....je weet wel.
En werkt ze niet als dienstmeid in de stad ?
- MAN 1: Dat moet ze maar eens proberen ! Ik sla haar de poten over,
verdomme !
- VROUW 1: Ze zal het heus niet aan je neus hangen, wat ze daar in de stad doet.....en laat doen.
- VROUW 2: Stel je voor, dat ze binnenkort tegen je zegt: "Ik verwacht een kind, maar de vader wil er niets van weten."
Je grote mond zal dan vlug gestopt zijn.
- STEM: (ROEPT VANUIT DE MENIGTE) Daar is hij !
- WIM KOMT UIT HET GEMEENTEHUIS EN WORDT STAANDE GEHOUDEN.
- STEM 1: Waar heb je hem gevonden, Wim ?
- WIM: In een greppel, op nog geen vijftig passen van zijn eigen deur.
- STEM 2: Zag je meteen dat hij dood was ?
- WIM: Eerst dacht ik dat hij zijn roes lag uit te slapen.
Maar toen ik hem bij de schouders vastpakte, zag ik dat hij met zijn gezicht in een paarsrode brij lag.
Het was bloed, nondeju ! Ze hadden hem de kop ingeslaan !
- STEM 1: Wie zou het gedaan hebben ? Wat denkt de burgemeester ?
- STEM 2: Ze zullen niet ver naar de dader moeten zoeken !
- STEM 1: Wie bedoel je daarmee ?
- STEM 2: Wie anders dan de Rooie ? ! Die heeft er toch alle profijt bij als Jan weg is.
Nu heeft hij vrij spel met Mina Van der Poorten.
- STEM 1: (TOT WIM) Ben je het bij Van der Poorten gaan vertellen ?
- WIM: Nondeju, nee ! Dat durfde ik niet.
Ik ben onmiddellijk de burgemeester komen verwittigen.
Hij lag nog in zijn bed toen ik aanklopte.
- STEM 2: Dat had je toch kunnen weten.
Deftige heren moeten er 's morgens niet uit om voor vrouw en kinderen de kachel aan te maken.
Die komen pas uit hun luie nest als het overal warm is.
- STEM 1: Wat zei de burgemeester ?
- WIM: Hij heeft terstond de dokter en een werkman met een stootkar naar ginds gestuurd.

STEM 2: Toch vind ik het vreemd, dat die van Van der Poorten vannacht zelf niet naar Jan zijn gaan zoeken.

STEM 1: Het was niet de eerste keer dat ze hem een nacht hebben moeten missen.
De koster heeft Jan meer dan eens uit het portaal van de kerk moeten jagen, omdat hij daar zijn roes lag uit te slapen.

DE BURGEMEESTER KOMT NAAR BUITEN EN VAN OP HET BORDES KIJKT HIJ STRAK VOOR ZICH UIT. ENKELEN LOPEN NAAR DE BURGEMEESTER.

STEM 1: Is de pastoor met het Laatste Oliesel bij Jan geweest ?

DE BURGEMEESTER MOMPelt IETS ONVERSTAANBAARS.

STEM 2: Weten Floor en de oude Hansen het al ?

BURGEM.: Dat is niet mijn taak.

STEM 1: Als het om een moord gaat, moet de politie dan niet verwittigd worden ?

BURGEM.: Wie spreekt er over een moord ?

STEM 1: Maar Wim zei.....

BURGEM.: Hij heeft ook niet meer gezien dan een beetje bloed.

KINDEREN: (DE SPELENDE KINDEREN ROEPEN) Ze komen ! Ze komen !
(ZE LOPEN DE DOKTER EN DE WERKMAN TEGEMOET)

BURGEM.: Maak plaats, zodat de werkmán met zijn kar voorbij kan !

ALS DE DOKTER EN DE WERKMAN MET DE STOOTKAR OPKOMEN, HUPPELEN DE KINDEREN ROND HEN. VERSCHRIKTE MOEDERS TREKKEN HUN KINDEREN VAN DE KAR WEG.

BURGEM.: Ga toch opzij, mensen.

DOKTER: (BEVEELT DE WERKMAN HALT TE HOUDEN EN ROEPT NAAR DE BURGEMEESTER) Deze man had niet hoeven te sterven ! Ze hebben hem gewoon laten creperen !

BURGEM.: (DOET ALSOF HIJ VERRAST IS) Creperen ? Tegen mij hebben ze gezegd dat hij in een greppel was gevallen.

DOKTER: (HIJ TREKT HET DEKZEIL WEG) Iemand met een schotwonde in de knie en open barst in de schedel van wel twee vingers breed, is meer dan gevallen.
(HIJ NEEMT KORDAAT DE BURGEMEESTER BIJ DE ARM) Kom maar eens mee, dan zal ik je tonen waartoe mensen in staat zijn.

BURGEM.: Nee, ik geloof u wel zonder....dat te zien.

- DOKTER: Ze hebben hem in zijn eigen bloed laten stikken; zijn laatste uren moeten afgrijselijk geweest zijn.
Zelfs een schurftige hond, die van ellende niet meer op zijn poten kan staan, geven ze nog een genadeslag.
- BURGEM.: (DRAAIT ZICH ONVERSCHILLIG VAN HET LIJK WEG) Ach, misschien was hij toch wel op slag dood.
(HIJ NEEMT DE DOKTER TERZIJDE) Het rapport, met de vermelding van de doodsoorzaak, verwacht ik nog voor de middag in het gemeentehuis.
Wij begrijpen elkaar toch wel, nietwaar dokter ?
(TOT DE MENIGTE) Vooruit ! De vertoning is voorbij ! Iedereen kan terug naar huis !
(TOT DE WERKMAN) Rijd terstond die kar voor mijn deur weg !
- ROSA: (ROEPT VANUIT DE MENIGTE) Neemt een vader op zo een manier afscheid van zijn overleden kind ?
- ER ONTSTAAT EEN GEROEZEMOES VAN STEMEN. DE MENIGTE SCHAART ZICH ROND ROSA.
- BURGEM.: Ik weet niet wie je bent en nog minder waar je het over hebt.
- ROSA: Herken je dan de dienstmeid Rosa niet meer ?
Anders toen ik bij je vader diende, liep je te kwijlen als je me zag.
- BURGEM.: (WIL AFGAAN) Het spijt me.....ik heb het druk.
- ROSA: Weet je dan niet meer, dat je in mijn borsten wilde knijpen, telkens we ergens alleen waren ?
- BURGEM.: Die vrouw raaskalt ! Breng haar naar huis !
- ROSA: Maar de kuise Rosa moest plaats ruimen voor het gewillige Floortje Belmans.
En op haar beurt moest zij eruit toen ze een kind van jou verwachtte.
- BURGEM.: Doe die vrouw zwijgen of ik roep de politie !
- ROSA: Maar ~~kiijk~~ dan eerst nog eens naar dat lijk.
Je eigen zoon ligt op een kar waarmee gisteren nog mest is vervoerd !
- BURGEM.: Ik sleep je voor het gerecht ! (GAAT BOOS AF)
- ROSA: (SCHREEUWT HEM NA) Doe dat maar, schijnheilige gluiperd ! Ik laat geen stukje van je heel.
Iedereen zal weten hoe jij je personeel als vuil behandelt !
(ENKELE VROUWEN TRACHTEN ROSA TE KALMEREN)

Scene 2

30 jaar terug in de tijd.

DE BURGEMEESTER STAPT ALS EEN JONGE MAN VAN TWINTIG EEN KAMER BINNEN, WAAR OOK ZIJN VADER -DE VOORMALIGE BURGEMEESTER- AANWEZIG IS.

ZOON: (ZENUWACHTIG) Vader, dat voorval met...euh.....

VADER: Welk voorval, Jan ?

ZOON: Ach, je weet wel !

VADER: Hoe kan ik iets weten, als jij het me niet vertelt.

ZOON: Nu ja, dat gedoe met de dienstmeid.

VADER: O, dat ? Tja, je moeder is er allesbehalve gelukkig mee. Ik hoop voor jou dat het allemaal in orde komt.

ZOON: Dat is nu het probleem ! Ik weet niet hoe het verder moet.

VADER: Wat wil je dat ik zeg ? Dat je een stom rund bent geweest om je door een ordinaire dienstmeid in bed te laten lokken ?

ZOON: Met zo een uitleg schiet ik niets op, vader !

VADER: Waarom kom je dan hier aan mijn hoofd zeuren ? Je had je verstand moeten gebruiken, in plaats van aan je driften toe te geven.

ZOON: Maar hoe ze daar lag. Ik...ik moest !

VADER: Wie heeft er je verplicht ?Floortje ?

ZOON: Dat niet, maar.....

VADER: Wel dan ! ?

ZOON: Het ging allemaal zo vlug, en voor ik het wist.....

VADER: (ONDERBREEKT HEM) Ja, de rest van het verhaal ken ik. Ga nu maar. Het is zaterdagavond en ik wil verder werken.

ZOON: Hoe loste jij vroeger je schandaaltjes op ?

VADER: De dienstmeid eens in de billen knijpen, kun je toch geen schandaaltje noemen.

ZOON: Wat deed je dan met de wasvrouw in bed, amper twee weken nadat je getrouwd was ?

- VADER: Daarover moet jij je mond houden, snotneus !
HIJ GEEFT ZIJN ZOON EEN KLAP IN HET GEZICHT.
- ZOON: Welja, sla me maar !
Wat kan het jou ook schelen, dat ik in de problemen zit ?
- VADER: Noem jij een zwangere dienstmeid een probleem ?
Laat haar dan van de trap donderen !
Zoiets gebeurt dagelijks en niemand die er iets achter zoekt.
- ZOON: Jij bent een sadist !
- VADER: Maar in de eerste plaats ben ik je vader ! Vergeet dat vooral niet !
- ZOON: Ik dacht dat mijn vader mij zou helpen.
- VADER: Wat ben je toch een onbeholpen kind.
Heb jij haar spelletje nog steeds niet door ?
Zij wil je erin luizen; zij wil jou als vader voor een kind dat van god-weet-wie is !
- ZOON: Maar ik heb met haar.....
- VADER: (ONDERBREEKT HEM) Dat bewijst niets.
En om heibel te voorkomen, moet ze hier weg.
- ZOON: Haar op straat zetten ?
- VADER: Wat kan het jou schelen ?
Maandagmorgen staan er twintig anderen voor onze deur om aan de slag te gaan.
- ZOON: Die meisjes zijn geen koopwaar, vader !
- VADER: Als je hier eenmaal het roer in handen hebt, denk je daar wel anders over.
- DAN KOMT FLOORTJE DE KAMER BINNEN. ZE IS VERLEGEN ALS ZE OOK JAN IN DE KAMER AANTREFT.
- VADER: Ach, kijk, ons Floortje.
- ZOON: Ik zal nu maar.....(WIL WEGGAAN)
- VADER: Hier blijven, Jan !
- FLOORTJE: Het is zaterdagavond en ik wil naar huis gaan, mijnheer.
- VADER: Dan kom je je loon halen ? Welja, wie werkt moet betaald worden.
- FLOORTJE: Tot maandag dan maar. (WIL WEGGAAN)

VADER: Een ogenblik, Floortje.
Jan moet je nog iets belangrijks zeggen.

ZOON: Ik ? ! Maar.....? !

VADER: Als toekomstig burgemeester moet je met personeel leren omgaan.

ZOON: Floortje.....eh.....je zult hier niet kunnen blijven werken.
Ik bedoel....

VADER: Hij wil gewoon zeggen, dat wij ons geen zwangere dienstmeid kunnen permitteren.
Als deftige familie hebben wij een zekere status hoog te houden.
Begrijp je het, Floortje ?

FLOORTJE: (WIJST NAAR JAN) Maar hij.....

VADER: Ja, ik weet ook wel dat Jan geen heilige is.
Maar dat je die arme jongen zoiets smerigs in de schoenen wil schuiven, had ik van jou niet verwacht.

FLOORTJE: Wat je zoon en ik gedaan hebben, was niet smerig !
Vertel hem de waarheid, Jan !

VADER: Precies ! Die wil ik kennen.
(STRENG) Heb jij bij haar een kind verwekt, Jan ?

ZOON: Ik...eh.....

VADER: De waarheid, Jan !

ZOON: Nee, vader.

FLOORTJE: Jan ? ! Laat me nu niet in de steek.

VADER: Je hoort het: hij ontkent alles.
En ik geloof hem, want Jan heeft zijn vader nog nooit belogen.
Nietwaar, jongen ?

FLOORTJE: Dat is niet eerlijk.
Je bent een bange schijtlaars, Jan !

VADER: Kom, kom, Floortje.
We begrijpen dat je overstuur bent, maar toch is het beter dat je gaat.

FLOORTJE: Goed ! Ik zal vertrekken.
Maar iedereen zal weten dat jouw zoon de vader van mijn kind is.

VADER: Voor dat kind is er nochtans een oplossing.
(GEEFT HAAR EEN SOM GELD EN LAAT HAAR EEN ADRES ZIEN) Ga naar deze vrouw, zij zal.....

FLOORTJE: O, nee ! Het enige wat er van onze liefde overblijft, zal niemand van me afnemen.
Hier, ik moet je bloedgeld niet !
(ZIJ SMIJT HET GELD OVER DE VLOER)

VADER: Dan hebben wij elkaar niets meer te zeggen !

FLOORTJE: (KIJKT JAN AAN) Hoe heb ik je ooit kunnen geloven ?
(STAPT DAN KORDAAT DE KAMER UIT)

VADER EN ZOON GAAN VOOR HET RAAM STAAN EN KIJKEN NAAR BUITEN.
ALS FLOOR BUITEN KOMT, BEGINT ZE BITTER TE HUILEN. ENKELE VROUWEN KOMEN NADERBIJ.

VROUW 1: Heeft hij je met je leugens op straat gegooid ? Net goed dat je duivels plan is mislukt !

VROUW 2: Hoe durf je het, om de goede naam van zo een keurig opgevoede jongen te misbruiken ? Slet !

VROUW 3: Wat moeten zijn broers, twee hooggewaardeerde priesters nu wel van hun broer denken ?

VROUW 2: Onze-Lieve-Heer zal je hiervoor straffen.
Mijnheer pastoor moest het je verbieden om nog één voet in de kerk te zetten.

VROUW 1: Jij hebt een voorbeeldig en Christelijk gezin kapotgemaakt !

VROUW 2: Wie ga je nu als vader kiezen ? Laat me je lijstje eens zien.

VROUW 3: Wie weet, heeft ze zelfs een lijst met wie ze al ontucht heeft gepleegd.

FLOORTJE: (BITS) Dan zou er de naam van jouw man dikwijls op staan.
Nee, hij is bepaald niet vies van de vrouwtjes.

VROUW 2: Waar haal je het lef vandaan om op zo een schandelijke manier over een geëerd gemeenteraadslid te spreken ? !

FLOORTJE: En jouw man neemt ook liever een jong lijf vast, dan de verwilderde heidestruik met hangborsten die hij nu in zijn eigen bed vindt.

VROUW 3: Brutaal kreng ! Ze moesten je uit de gemeente wegjagen.

VROUW 1: Je zondige lijf met dikke stenen bekogelen.

FLOORTJE: Dan mag jij de eerste steen gooien, want aan jouw verdord lijf is nog nooit een mannenhand geweest.

VROUW 1 NEEMT EEN EI UIT HAAR MAND EN WERPT HET NAAR FLOOR.

FLOORTJE: (VEEGT DE SMURRIE AF) Jullie zijn net zo gemeen en witgekalkt als de huichelaars die achter dat raam staan ! (AF)

IN DE KAMER VAN DE BURGEMEESTER.

VADER EN ZOON HEBBEN VANACHTER EEN RAAM HET SCHOUWSPEL GADEGESLAGEN.

VADER: Die koppige meid gaat nog voor problemen zorgen.

ZOON: Hoe zou je zelf reageren, als ze je oneerlijk behandelen ?

VADER: Wie heeft haar oneerlijk behandeld ? Ik ?

ZOON: Jij en ik en iedereen !

VADER: Je bent verliefd op haar, Jan.
Mijn zoon is verliefd op een hoer, verdomme !

ZOON: Dat is niet waar ! En zij is geen.....

VADER: Waarover maak jij je dan zo druk ? Kop op, jongen, volgende week ben je haar al vergeten.

ZOON: Maar ze zal mij nooit vergeten.
Ze heeft toch gezegd dat ze.....

VADER: (ONDERBREEKT HEM) Heb je schrik voor haar ?

ZOON: Ja ! Ja, verdomme !

VADER: Laat haar dan uit je leven verdwijnen, lummel.

ZOON: Moet ik haar misschien van kant maken ?

VADER: Nee, domoor ! Ervoor zorgen dat er een vader komt.

ZOON: Dan moet ze.....

VADER: Dat bedoel ik, ja. En een kandidaat heb ik al.

ZOON: Wie is er nu zo gek om.....?

VADER: (ONDERBREEKT HEM) Hansen.
Ik weet zeker dat we er Fried Hansen een groot plezier mee doen. Als die weet, dat hij een paar honderd frank kan verdienen door te trouwen met een jong ding, staat hij morgenvroeg al bij haar ouders op de stoep.
Trouwens, we zijn hem nog een wederdienst verschuldigd.

ZOON: Maar wat als hij weet dat ze een kind van een ander verwacht ?

VADER: Dan doen we er nog honderd frank bovenop.

ZOON: Durf jij zoiets aan Hansen voor de stellen ?

VADER: Ik niet, jongen ! Dit is nog steeds jouw probleem.
(KIJKT OP UURWERK) Ach, is het al zo laat ?
Vergeet niet de lamp te doven als je de kamer verlaat. (GAAT AF)

Scène 3.

IN DE KERK.
DE DIENST IS BEZIG, ALS FLOOR DE KERK BINNENKOMT.
HAAR VADER WIL HAAR TEGENHOUDEN.

VADER: Blijf hier en maak het nu niet nog erger.

FLOORTJE: Ze kunnen me overal wegjagen, maar in de kerk ga ik zitten waar ik altijd zit.

MET OPGEHEVEN HOOFD STAPT ZE NAAR VOOR IN DE KERK.
NA HET EVANGELIE BETREEDT DE PASTOOR DE PREEKSTOEL.

PASTOOR: Beminde gelovigen.
Jezus zei: "Een mens zondigt niet door wat er van buiten in zijn lichaam komt, maar omgekeerd.
Dat wat uit de mens naar buiten komt, maakt hem zondig.
Want uit zijn innerlijk, uit zijn hart komen de slechte gedachten en de neigingen tot onkuisheid."
Iemand die ontucht pleegt, verkoopt zijn lichaam.
En is ons lichaam niet een tempel van God ?
Wat deed Jezus met de handelaars in de tempel ? Hij verjoeg ze, want zij pasten niet in het huis van de Vader !
(HIJ KIJKT ENIGE OGENBLIKKEN INDRINGEND NAAR FLOOR.)
"Het vrije, ongetrouwde meisje wijdt haar zorg aan de Heer en wil Hem toegewijd zijn naar ziel en lichaam", schreef Paulus in een brief aan de christenen in Korinte.
Aan de Heer ! En niet aan de mannen !
Ongetrouwde vrouwen, die hun lichaam misbruiken, zullen gelijk de stad Babylon door de toorn Gods verwoest worden !
En allen die zich gelaafd hebben aan deze verboden nectar, zullen meegesleurd worden naar het diepste van de hel.
Mannen, jullie zijn gewaarschuwd !
Helaas, driewerf helaas, maar ook een verdorven vrouw kan in haar verachtelijke schoot een kind dragen.
En in haar gemeenheid durft ze zelfs een schuchtere, diepgelovige en edelmoedige jongen als de vader aan te duiden !
Ik vraag u, beminde gelovigen: mag zo een leugenachtig serpent dan nog het lef hebben om tot vooraan in de kerk te komen ?
Nee, zeg ik in uw aller naam.
Zij moet eerst vergiffenis vragen en vervuld worden van schaamte en berouw; dag en nacht moet zij bidden, zodat de duivel uit haar vlees zal verdwijnen !
Een kind, geboren uit een moeder die haar onrein gedrag belangrijker vindt dan het naleven van de geboden, zal nooit de zegen van God ontvangen. Het zal door de Heer verstoten worden !

Broeders en zusters in de Heer, wij moeten voortdurend waakzaam zijn, want de duivel is steeds op ronde om ons te verschalken. Elke dag worden wij door hem op de proef gesteld.

Eén van zijn gemene streken is de verboden fantasie van de godsdienstige bevolking te prikkelen door kleding, afkomstig uit de stad.

Slonzige vodden, die zelfs heden door de vrouwen van de boerenstand worden gedragen.

Een hemeltergende schande is het !

Een vrouw dient kuis te zijn en mag nooit aanstoot geven !

Gedenk, vrouwen, dat zelfs een ontblote kuit of een onbedekte arm onze Almachtige God gramstorig maakt.

Vol gramschap is ook Onze Heer, als hij moet toezien hoe de onuitwisbare smet die liberalisme en socialisme heet, zich als een verstikkend onkruid tussen zijn onderdanen slingert.

Hoed u, indien er aanhangers van deze godslasterende lering u trachten te benaderen.

Zij zijn zoals ontuchtige vrouwen: duivels in mensengedaanten !

Want ik zeg u: de opvattingen die deze lieden verkondigen, zijn in strijd met ons geloof en de stellingen van Kerk !

Als wij niet willen verdrinken in een poel van zonde, maar gezond naar geest en ziel willen blijven, moeten wij hen uit ons midden houden !

FLOOR: (ROEPT DOOR DE KERK) Waarom ? Hebben de pastoors schrik dat zij hun greep op de bevolking verliezen en dat de gewone mensen te mondig worden ? !

PASTOOR: Wat heb ik u gezegd, beminde gelovigen ? !
Het zijn duivels in de gedaante van een mens!
Laten wij nu allen een kruisteken slaan, zodat deze satan terug naar het oord van verdoemenis vlucht.

VADER: (KOMT TOT VOOR IN DE KERK EN WIL FLOOR NAAR BUITEN LEIDEN)
Kom, Floor, nu heb je genoeg schandalen veroorzaakt.

FLOOR: Of kun je het niet verdragen, dat de socialisten en de liberalen ook de gewone mensen de kans geven om lekker te eten, oude wijn te drinken en fijne sigaren te roken, zoals de clerus en de gegoede burgerij dat doen ?

PASTOOR: Men zondigt niet in het huis van de vader ! Niet door woorden, noch door gedachten !

FLOOR: Dat doen er wel meer.
Maar ik heb niet het vermogen om elke week een malse, geslachte kip naar de pastorie te dragen, en vergeving van mijn zonden te bekomen door het schenken van een glasraam voor de nieuwe kerk.

PASTOOR: Almachtige God ! Laat gij zulke lasteringen in uw huis toe ?
Moeten wij, uw nederige dienaren, deze wartaal aanhoren ?
Ik smeeek u, spaar ons deze vernederingen !

ENKELE VROUWEN WERPEN ZICH OP FLOOR EN RANSELEN HAAR NAAR BUITEN.

Scène 4.

IN HET OUDERSHUIS VAN FLOOR.

FLOOR IS IN HAAR SLAAPKAMER, DE OUDERS IN DE WOONKAMER.

FLOOR ZINGT EEN WIEGELIED VOOR HAAR KIND, DAT IN EEN KIST LIGT TE SLAPEN.

IN DE WOONKAMER ZIJN DE VADER EN DE MOEDER VAN FLOOR.

MOEDER: Ik vind het allesbehalve fraai, dat de familie nog niet naar de kleine van Floor is komen kijken.

VADER: Toch normaal, gelijk Floor zich de laatste tijd gedraagt. Ze heeft de hele familie tot schande gemaakt.

MOEDER: Daar kan dat klein ventje toch niks aan doen.

VADER: Heeft ze al ander werk gezocht ?

MOEDER: Hier in de streek wil niemand haar nog als dienstmeid in huis hebben.

VADER: Dan moet ze maar terug in de stad gaan werken.

MOEDER: En haar kindje ?

VADER: Meenemen, potverdomme ! Ze heeft het gewild, dan moet ze er ook maar voor zorgen.

MOEDER: Je begrijpt toch ook dat zoiets niet kan.

VADER: Hier kan ze niet blijven.
Van één loon kunnen we geen vier monden voeden.
Of ze betaalt, of ze vertrekt !

MOEDER: Ze is je eigen dochter !

VADER: Kan me geen moer schelen.
Heeft ze zaterdag geen ander werk gevonden, dan vliegt ze met haar jong de straat op !

DAN WORDT ER OP DE DEUR GEKLOPT EN HANSEN KOMT DOORWERKT VAN DE REGEN HET HUIS BINNEN.

VADER: Fried Hansen ? ! En dat met zo een hondenweer.

HANSEN: Vinden jullie het erg dat ik de zondagsrust kom verstoren ?

MOEDER: Bijlange niet ! Kom bij de kachel zitten en doe je natte klompen en sokken uit.

VADER: Wat brengt jou met dit slecht weer naar hier ?

HANSEN: Als je maar alleen bent, kan een zondag lang duren.
En toen dacht ik, laat ik eens bij Belmans gaan buurten.